Súd:	Okresný súd Žiar n/H
Spisová značka:	5C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6414204289
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI:	ECLI:SK:OSZH:2015:6414204289.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci navrhovateľky V.. Z.. I. K., nar. X.XX.XXXX, bytom H., H. XX/E, zastúpená BLAŽO & DOHŇANSKÝ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 53, IČO: 35 847 883, konajúci prostredníctvom advokáta konateľa Mgr. Martina Dohňanského, proti žalovanému K-systém, spol. s r.o., so sídlom v Žiari nad Hronom, SNP 2780/170, IČO: 31 623 387, zastúpený Advokátska kancelária UHAĽ, s.r.o., so sídlom vo Zvolene, Nám. SNP 6/11, IČO: 47 236 655, konajúci prostredníctvom advokáta konateľa JUDr. Maroša Uhaľa, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. so sídlom v Bratislave 1, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o návrhu na zaplatenie škody na zdraví a iné takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2.609,74 € a hotové výdavky vo výške 199,20 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd čo do zvyšku návrh žalobkyne z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu v Žiari nad Hronom trovy konania, vyplatené z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu v Žiari nad Hronom na svedočnom vo výške 32,56 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania a zaplatiť ich do rúk právneho zástupcu žalobkyne BLAŽO & DOHŇANSKÝ, s.r.o., IČO: 35 847 883, konajúci prostredníctvom advokáta Mgr. Martina Dohňanského vo výške 1.777,24 €, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala zaplatenia od žalovaného bolestného vo výške 550,20 €, sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 471,60 €, vecnej škody, ktorá jej vznikla poškodením oblečenia, a to bundy 200 €, svetra 60 € a trička 35 €, ako aj materiálnej satisfakcie vo výške 3.000 €. Uvedené finančné plnenie žiadala priznať z toho titulu, že dňa 4.4.2012 utrpela úraz, ktorý bol spôsobený konaním pracovníkov žalovaného, ktorí vykonávali práce, a to montáž sieťky, pričom sieťka im spadla a zranila žalobkyňu, ktorá sedela v reštaurácii pod objektom, kde pracovníci žalovaného práce vykonávali. Pokiaľ sa týka priznania škody na zdraví, a to bolestného a sťaženia spoločenského uplatnia, právny zástupca žalobkyne poukázal na predložený znalecký posudok, kde táto škoda bola obodovaná. Právny zástupca žalobkyne zdôraznil, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu prevenčnej povinnosti, pričom v tejto súvislosti poukázal na výsluch svedkov.

Žalobkyňa zdôraznila tú skutočnosť, že sa cíti byť poškodená firmou žalovaného, pričom utrpela nielen škodu, ale hlavne traumu, pretože lekár jej povedal, že mala obrovské šťastie, nakoľko pokiaľ by bola rana hlbšia, poškodilo by jej to miechu, zostala by na vozíku, a pokiaľ by to dopadlo vyššie, mohla aj zomrieť. Konštatovala, že žalovaný si zrejme tieto skutočnosti neuvedomuje, že skoro prišla o život. Zároveň uviedla, že z úrazu má veľkú traumu, pretože má problém sedieť niekde vonku na terase alebo v reštaurácii, má problém ísť popri dome, kde hore sú okná, prestala chodiť na kúpaliská, keď bola pri mori, bola zahalená uterákom z dôvodu, že na chrbte má stále výraznú jazvu. Musela zmeniť šatník, pretože pokiaľ išla na nejakú spoločenskú udalosť, chodievala v šatách s odhaleným chrbtom, teraz ich už nosiť nemôže. Poukázala na to, že má psychickú traumu chodiť pod budovou, aj keď od úrazu uplynula dlhšia doba, avšak u nej sa to stále prejavuje.

Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu s podaným návrhom nesúhlasil, návrh žiadal zamietnuť, poukázal na to, že žalovaný neporušil žiadnu svoju povinnosť, konal s odbornou starostlivosťou a dôkazné bremeno je na strane žalobkyne, pričom podľa jeho názoru žalobkyňa nepreukázala vznik škody, porušenie právnej povinnosti a ani príčinnú súvislosť. Zástupca žalovaného potvrdil, že pracovníci žalovaného montovali sieťku na okne, ktorá spadla a spôsobila úraz žalobkyni, avšak konštatoval, že pracovníci žalovaného vykonali všetky opatrenia pre to, aby sa tak nestalo, nič neporušili. Zároveň zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania voči vecnej škode s poukazom na to, že nebola uplatnená v premlčacej dobe, nakoľko úraz sa stal 4.4.2014, pričom nárok a premlčal dňa 5.4.2014, keď prvým dňom začatia plynutia premlčacej doby bol deň, nasledujúci po škodovej udalosti, pričom žalobkyňa už bezprostredne po vzniku škodovej udalosti, čiže ešte dňa 4.4.2012 mala vedomosť o tom, v akej výške jej škoda vznikla. Zástupca žalovaného namietal aj vypracovaný znalecký posudok z toho dôvodu, že žalobkyňa bola ošetrovaná na neurológii a podľa ich názoru znalecký posudok mal vypracovať neurológ.

Vedľajší účastník na strane žalovaného poukázal na to, že vstupuje do konania na strane žalovaného len v časti uplatnenej škody na zdraví, nie v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy. Poukázal na to, že so žalovaným má uzavretú poistnú zmluvu s účinnosťou od 22.3:2011 s dojednanou poistnou sumou 50.000 €. Zároveň konštatoval, že v zmysle Všeobecných poistných podmienok má poistený právo, aby poisťovateľ za neho v rozsahu a za podmienok stanoveného týmito Všeobecnými poistnými podmienkami vyplatil poškodenému náhradu škody, za ktorú poistený na základe všeobecne záväzných právnych predpisov zodpovedá s tým, že podľa čl. II. ods. 4 Všeobecných poistných podmienok škoda znamená škodu na veci a škodu na zdraví s tým, že majetková ujma nie je medzi vymenovanými poistnými rizikami, a teda nie je krytá poistením. Konštatoval, že poistná udalosť bola zo strany žalovaného nahlásená 15.5.2014, pričom vzhľadom na stanovisko žalovaného, ktorý si nepriznáva zodpovednosť za škodu, vzniknutú žalobkyni, pridržiavajú sa ako vedľajší účastník, vystupujúci na strane žalovaného, tohto stanoviska. Pokiaľ sa týka vecnej škody, poukázali na nutnosť uplatnenia amortizácie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov, oboznámil sa so znaleckým posudkom, s fotodokumentáciou, s lekárskymi správami, s ostatným spisovým materiálom.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 422 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že žalobkyni bol dňa 4.4.2012 spôsobený úraz pracovníkmi žalovaného, spoločnosti K-systém s.r.o., ktorý sa stal na terase reštaurácie Kolkovňa v objekte NC Eurovea v Bratislave, a to tak, že pracovníci žalovaného montovali sieťky na okná, pričom jedna sieťka im vypadla a spôsobila zranenie žalobkyni. Tieto skutočnosti medzi účastníkmi konania sporné neboli. Žalovaný sa bránil tým, že z jeho strany nedošlo k porušeniu žiadnych povinností.

Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Pokiaľ sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť, to však neznamená, že v týchto prípadoch osobitnej zodpovednosti sa zavinenie škodu nemôže vyskytnúť. Ak sa vyskytne, nemá síce význam z hľadiska zodpovednosti, môže však ovplyvniť následky zodpovednosti, najmä rozsah náhrady škody. Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovo-právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. Pokiaľ je ten, kto zodpovedá za škodu, poistený pre prípad vzniku jej zodpovednosti za škodu, či už na základe zákona alebo na základe poistnej zmluvy, poisťovňa síce nahradí v rozsahu vymedzenom v poistnej zmluve, alebo v právnom predpise za poisteného škodu poškodenému, v dôsledku sa však nestane dlžníkom namiesto škodcu, a poškodený nemá voči nej priame právo na náhradu škody. Takéto právo na náhradu škody môže poškodený uplatniť priamo voči poisťovni iba výnimočne.

V § 420 ods. 1 je vyjadrená zásada, že každý, t. j. fyzická ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť, vyplývajúcu z určitého záväzkovo-právneho vzťahu, alebo o povinnosť, uloženú priamo zákonom), a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osoby a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia.

Občiansky zákonník nevymedzuje pojem zavinenie. Pri vymedzení tohto pojmu treba vychádzať z toho, že zavinenie je určitý psychický, vnútorný vzťah škodcu k vlastnému konaniu, priečiacemu sa objektívnemu právu a ku škode ako k výsledku tohto konania. Naproti tomu príčinnou súvislosťou treba rozumieť určitý objektívny vzťah medzi skutočnosťou, zakladajúcou zodpovednosť, t. j. medzi porušením právnej povinnosti a výsledkom, t. j. škodou. Zavinenie ako vnútorný psychický vzťah je založený na dvoch zložkách, na zložke vedomostnej a zložke vôľovej. Občiansky zákonník nevymedzuje formy zavinenia, hoci niektoré jeho ustanovenia s jednotlivými formami zavinenia rátajú. Z hľadiska vzniku zodpovednosti, ktorá sa zakladá na zavinení, je síce spravidla irelevantné, akú formu má zavinenie (výnimku tvorí iba osobitná zodpovednosť podľa § 424). Forma zavinenia má však svoj význam pri určení miery účasti na spoločnej zodpovednosti, pri určení rozsahu zodpovednosti a pri možnosti použitia práva moderácie podľa § 450.

V ustanovení § 420 ods. 2 je vyjadrená zásada, že pokiaľ niekto spôsobí škodu pri vykonávaní činnosti, ktorú vykonával pre inú osobu, nezodpovedá za túto škodu sám, ale za ňu zodpovedá ten, za koho túto činnosť vykonával. Vzťahuje sa to na prípady, keď zamestnanec pri vykonávaní činnosti v rámci svojich pracovnoprávnych povinností spôsobí škodu tretej osobe. V takomto prípade za škodu zodpovedá jeho zamestnávateľ, a to bez ohľadu na to, či je zamestnávateľ právnickou alebo fyzickou osobou. Skutočnosť, že zodpovednou osobou za spôsobenie škody vo vzťahu k poškodenému je právnická alebo fyzická osoba, ak bola škoda spôsobená pri ich činnosti, ešte neznamená, že osoby, ktoré túto činnosť za právnickú alebo fyzickú osobu vykonávali, a pritom tretej osobe spôsobili škodu, vyjdú z tejto konštrukcie bez akýchkoľvek právnych následkov. Tieto osoby však nezodpovedajú priamo poškodenému, ale ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov tým nie je dotknutá. To znamená, že zodpovedajú svojmu zamestnávateľovi, ktorý môže voči nim uplatniť pracovnoprávny regres.

V ustanovení § 420 ods. 3 je zakotvená prezumpcia zavinenia toho, kto za škodu zodpovedá. Ak sa preukáže, že škodca spôsobil niekomu škodu porušením právnej povinnosti (dôkazné bremeno postihuje poškodeného), zo zákona sa predpokladá, že škodca škodu zavinil. Existenciu zavinenia škodcu poškodený nemusí dokazovať. Prezumpcia zavinenia je teda výhodou pre poškodeného. Podľa ods. 3 sa zodpovednosti zbaví len ten, kto preukáže, že škodu nezavinil; prezumpcia zavinenia je teda vyvrátiteľnou domnienkou. V tomto prípade dôkazné bremeno postihuje škodcu.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti súd ustálil, že v danej veci je daná pasívna legitimácia žalovaného, nakoľko v konaní bolo preukázané a táto skutočnosť ani medzi účastníkmi konania sporná nebola, že škodu spôsobil žalobkyni žalovaný prostredníctvom svojich zamestnancov, ktorí vykonávali svoju prácu v rámci svojej pracovnej činnosti.

Z výpovede žalobkyne súd zistil, že dňa 4.2.2012 spolu so svojimi priateľkami sedela na terase reštaurácie Kolkovňa, terasa v tom čase prekrytá nebola, ona sedela na kraji terasy a vlastne nad terasou sa nachádzajú byty. Medzi budovou, kde sú byty a kde je terasa, je chodník cca 3 m široký. Žalobkyňa zrazu pocítila ranu do chrbta, vyrazilo jej dych, prepadla cez stôl, pričom jej bol spôsobený úraz pádom sieťky z okna, ktorú montovali pracovníci žalovaného. Tieto skutočnosti boli potvrdené svedkyne F. K., ako aj svedkyne V.. I. Y.. Z výpovede svedkov, pracovníkov žalovaného, ktorí vykonávali montáž vyplynulo, že boli zamestnancami žalovaného a vykonávali práce v bytovom dome, kde montovali sieťku. Z výpovede uvedených svedkov, zamestnancov, a to I. N. a D. R. vyplynulo, že priestor pod objektom nijakým spôsobom nezabezpečili. Z výpovede svedka, I. N. súd zistil, že v danom objekte montovali dve sieťky, prvú sieťku namontovali v poriadku, nebol problém, druhá sieťka sa im vyšmykla, padla dole, pričom svedok potvrdil, že išlo o trošku neštandardné riešenie, pretože oni túto sieťku museli na mieste upraviť a potom ju následne montovali. Potvrdil, že mechanizmus pádu bol taký, že sieťka sa im vyšmykla a padla dole. Svedok konštatoval, že zabezpečili sieťku takým spôsobom, že na sieťke bolo zetko, za ktoré on sieťku držal, sieťku potom upevňovali uťahovačkou a dali ešte šnúrku cez roh sieťky, ktorú držal jeho kolega, V. R., a sieťku držal ešte aj druhý kolega, D. R., pričom sieťka má madielka, jedno madielko sa vyšmyklo, jedno sa vytrhlo a sieťka spadla dole. Z výpovede svedka, D. R. bola potvrdená tá skutočnosť, že prvú sieťku v danom objekte namontovali bez problémov s tým, že túto sieťku si pridržali z vonkajšej strany cez druhý otvor, kde potom bola ľavá sieťka, pretože vlastne sa im to pridržať dalo. Keď montovali druhú sieťku, tak zvonku sa im to už pridržať nedalo, pretože už prvá sieťka bola namontovaná, tak si vypomohli špagátom, za ktorý ju držali, on držal za madielka, bolo však potrebné spraviť určitú úpravu, prerobiť háčik, ktorý tam bol, museli to robiť na mieste, určitým spôsobom prispôsobovať, kde mu zostalo madielko v ruke, vyšmyklo sa mu to a padlo dole. Svedok zároveň uviedol, že po tejto udalosti boli spravené vo firme opatrenia, pričom sieťka sa zabezpečuje už iným spôsobom, a to takým spôsobom, že špagát je pripevnený na sieťku a potom o ruku pracovníka, a keby sa aj stalo, že sieťka padne, tak nespadne dole. Skutočnosť, že sa nejednalo o štandardnú montáž, potvrdil aj vypočutý svedok V. R., ktorý konštatoval, že keď prišli na miesto, zistili, že sieťka sa nebude dať štandardne namontovať, museli robiť určité úpravy, museli v dolnej časti odkrútiť háčiky, tieto dať dole, následne založiť sieť a opätovne háčiky namontovať. Svedok potvrdil, že prvá sieťka, pokiaľ sa týka montáže, nebola problém, pokiaľ montovali druhú sieťku, tak v spodnej časti dali okolo sieťky šnúru a takýmto spôsobom sa snažili ju pridŕžať, kolega N. však začal tlačiť do tej sieťky z toho dôvodu, že v spodnej časti musel namontovať určitý šrób a musel vyvinúť určitý tlak. On (svedok V. R.) držal v spodnej časti a druhý kolega R. držal v hornej časti, jemu sa madielko vytiahlo, pričom toto madielko bolo robené takým spôsobom, že po celom obvode sieťky je určitá guma, a pod tou gumou sa nachádza madielko. Toto madielko je tam vlastne len zapracované, dá sa vytiahnuť, ale nevyťahuje sa s tým, že madielko, ktoré tam bolo, bolo pod gumou, vytiahlo sa, z toho dôvodu ako kolega N. šróboval a tlačil do tej sieťky. Svedok V. R. konštatoval, že keď išli vykonávať montáž do predmetného objektu, nemali vedomosť o tom, že to budú musieť robiť takýmto spôsobom, pretože pokiaľ montujú bežne sieťky, je to záležitosť jednej minúty, teraz však museli háčiky odšrobovávať, následne prišrobovávať.

Z uvedených skutočností z vykonaného dokazovania, a to najmä z výsluchu svedkov súd má za preukázané, že žalovaný nespravil všetky potrebné opatrenia pre to, aby predišiel vzniku možnej škody, nezabezpečil priestor pod oknami objektu, kde sieťku montovali. Aj keď z výpovede pracovníkov žalovaného vyplynulo, že štandardne pri montáži tieto priestory nezabezpečujú, avšak z výpovedí svedkov vyplynulo, že v danej veci sa nejednalo o štandardnú montáž sieťky, nakoľko museli sieťku upravovať pred samotnou montážou a postup nebol totožný s postupom pri bežnej montáži. Vzhľadom na túto skutočnosť mali predvídať možnosť komplikácií pri montáži, a takisto v záujme prevenčnej povinnosti zabezpečiť priestor pod budovou. Zároveň treba poukázať na to, že zamestnanci žalovaného, ktorí vykonávali montáž, mali vedomosť pri samotnej montáži, že ide o neštandardný spôsob montáže sieťky, pričom podcenili riziko možnosti vypadnutia sieťky, nezabezpečili sieťku takým spôsobom, aby pri montáži nedošlo k jej pádu, resp. nezabezpečili to, že pokiaľ by sa im sieťka vyšmykla, tak by nespadla dole. Tu treba poukázať na to, že po uvedenom incidente už žalovaný spravil opatrenia, čo vyplynulo z výpovede svedka D. R. s tým, že už v súčasnej dobe sieťky zabezpečujú takým spôsobom, že pokiaľ

by aj vypadla, nespadla by dole. Súd je vzhľadom na uvedené skutočnosti toho názoru, že žalovaný zodpovedá za vzniknutú škodu, pretože porušil svoju právnu povinnosť predchádzať škodám, pričom žalovaný nepreukázal, že by škodu nezavinil, a preto nezbavil sa zodpovednosti za škodu.

Tým, že pracovníkom žalovaného vypadla sieťka, ktorá dopadla na telo žalobkyne, došlo k spôsobeniu úrazu na strane žalobkyne. Pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Občiansky zákonník nevymedzuje ani pojem bolesť, ani pojem sťaženie spoločenského uplatnenia, ani to, v akom rozsahu a na základe čoho sa tieto práva priznávajú. Uvedené otázky sú upravené s účinnosťou od 1.8.2004 v Zákone č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Bolesť je ujma, spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečení alebo odstraňovaním jeho následkov (§ 2 ods. 1). Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb, alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (§ 2 ods. 2). Náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 3 ods. 1,2). Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 4 ods. 1,2). Pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku. Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR, zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok, predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa ods. 1 za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor (§ 5 ods. 1,2). Ministerstvo zdravotníctva SR ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, určenú podľa ods. 2 opatrením, vyhláseným v Zbierke zákonov SR, uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31.5. príslušného kalendárneho roka (§ 5 ods. 4).

Z lekárskej správy Univerzitnej nemocnice v Bratislave, Nemocnica Ružinov Bratislava súd zistil, že žalobkyňa bola ošetrená dňa 4.4.2012, nakoľko utrpela úraz v oblasti C-TH chrbtice pádom kovovej sieťky, úraz hlavy neutrpela, v bezvedomí nebola. Žalobkyňa predložila súdu znalecký posudok č. 14/2013, vypracovaný znalkyňou MUDr. Magdalénou Bodnárovou, znalkyňou z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia. Súd uvedený znalecký posudok posúdil ako listinný dôkaz. Žalovaný namietal, že uvedený znalecký posudok vyhotovil znalec z odboru chirurgie a nie znalec z odboru neurológie, avšak konkrétne výhrady voči znaleckému posudku, pokiaľ sa týka obsahového posúdenia a záverov nevzniesol. Súd s poukazom na hospodárnosť konania bol toho názoru, že uvedený predložený listinný dôkaz je akceptovateľný pre posúdenie nároku žalobkyne zo strany súdu, a nie je nutné vykonávať ďalšie dokazovanie nariaďovaním znaleckého dokazovania. Zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že žalobkyňa utrpela poranenie, ktoré znalkyňa hodnotí ako stredne ťažké, nakoľko išlo o pohmoždenie hrudnej chrbtice, komplikované jej podvrtnutím a výraznými spazmami paravertebrálneho svalstva a zhojilo sa po piatich týždňoch od úrazu. Tržnozhmoždená rana a plošná odrenina na chrbte v strednej časti, veľkosti cca 15 cm sa obvykle zhojí do 21 dní od úrazu, kým sa rezorbujú podkožné krvné výrony a porušený kožný povrch v pohmoždenej časti tela sa prekryje novým epitelom. Spolu trvala liečba tohto zranenia do 5 týždňov, pričom PN žalobkyne trvala od 5.4.2012 do 7.5.2012. Znalkyňa konštatovala, že zranenie mohlo vzniknúť popísaným spôsobom mechanizmu, ako uviedla poškodená, to znamená utrpením úrazu na chrbtici v reštaurácii pádom okenného kovového rámu so sieťkou počas montážnych prác z výšky tretieho poschodia. Zo záverov znaleckého posudku vyplynula aj tá skutočnosť, že zranenie, ktoré utrpela žalobkyňa, bolo bolestivé, žalobkyňa bola obmedzená v obvyklom spôsobe života pre akútnu posttraumatickú bolesť a zhoršené dýchanie v oblasti hrudnej chrbtice, ktoré trvalo počas obdobia hojenia odreniny chrbta a pohmoždenej hrudnej chrbtice v období do 5 týždňov. V tomto období musela žalobkyňa dodržiavať kľudový režim, užívať vynútenú protibolestivú polohu a užívala podľa potreby analgetiká. Rozsiahlu odreninu na chrbte musela udržiavať v čistote, aplikovala si lokálne repíkové kúpele, v období do 21 dní mala žalobkyňa sťaženú osobnú hygienu. Znalkyňa uviedla, že pri hodnotení zdravotného stavu pre potreby vypracovania znaleckého posudku 15 mesiacov od úrazu konštatuje, že zranenie, ktoré utrpela žalobkyňa obmedzilo poškodenú v bežnom živote minimálne pol roka, a stále aj v súčasnosti pretrvávajú mierne neurologické následky: alergický vertebrogénny

thorakálny syndróm, poruchy statiky hrudnej chrbtice, rtg zvýraznená skolióza. Žalobkyňa v súčasnej dobe udáva pri dlhšom sedení bolesti v strednej časti hrudnej chrbtice s občasným vyžarovaním na pravú stranu hrudníka s tým, že ako architektka musí viac pracovať za počítačom. Odrenina na chrbte sa zhojila kožnou jazvou dĺžky 15 cm, ktorá je kozmetickým následkom. Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, ktorý je prílohou č. 2 k znaleckému posudku súd zistil, že znalkyňa ohodnotila bolestné podľa položky č. 74 neperforujúca rezná rana hrudníka v oblasti chrbta dĺžky 15 cm vrátane chirurgického ošetrenia 10 bodov a položka č. 104 podvrtnutie a pohmoždenie hrudnej chrbtice 25 bodov, spolu 35 bodov. Hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, položka 432a, rozsiahla jazva na chrbte po poranení hrudnej chrbtice do 30 cm2, veľkosti 2 x 15 cm, ohodnotila počtom 30 bodov. Za jeden bod v zmysle Opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 3266-OL-2011 (§ 1) prislúcha žalobkyni za jeden bod náhrada 15,72 €. Za bolestné to predstavuje sumu 550,20 € a za sťaženie spoločenského uplatnenia 471,60 €. Súd v tejto časti je toho názoru, že návrh žalobkyne je v plnom rozsahu dôvodný, a preto jej súd priznal škodu na zdraví, bolestné vo výške 550,20 € a škodu na zdraví, sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 471,60 €.

Žalobkyňa si uplatnila v konaní aj vecnú škodu za poškodenú koženú bundu zn. Mango v hodnote 200 €, za poškodený sveter zn. Mango v hodnote 60 € a za poškodené tričko zn. Zara v hodnote 35 €, spolu 295 €. Žalobkyňa tvrdila, že uvedené veci sa jej poškodili, zničili pri utrpel úraze.

Z výpovede svedkyne, F. K., ktorá bola v čase úrazu v kaviarni spolu so žalobkyňou, súd zistil, že svedkyňa mala vedomosť o tom, že v čase úrazu mala žalobkyňa oblečené tielko a tričko, mala so sebou aj koženú bundu, túto však oblečenú nemala, mala ju prevesenú cez sedadlo. Žalobkyňa mala ranu na chrbte, a preto tričko aj tielko boli roztrhnuté, boli zakrvavené, pričom svedkyňa sa nevedela vyjadriť bližšie k značke oblečenia a nevedela sa vyjadriť ani k tomu, čo sa stalo s koženou bundou. Z výpovede svedkyne V.. I. Y., ktorá bola tiež prítomná so žalobkyňou v kaviarni v čase úrazu vyplynulo, že svedkyňa mala vedomosť o tom, že v ten deň bolo teplejšie počasie, že mali oblečené nejaké svetríky, nejaké bundy, bližšie sa však k oblečeniu žalobkyne vyjadriť nevedela. Žalobkyňa predložila súdu fotodokumentáciu predmetného oblečenia spolu aj s cenami, pričom jej právny zástupca konštatoval, že tieto ceny v čase kúpy vecí žalobkyňou boli vyššie, nakoľko ich kupovala začiatkom roku 2012, pričom v súčasnej dobe sú tie ceny také, ako predložili, nakoľko to už nie je módny hit. Z predloženej listiny zo strany vedľajšieho účastníka zo dňa 18.2.2014, nazvané čestné vyhlásenie, súd zistil, že je to podanie, adresované zo strany žalobkyne, pričom tu vyhlasuje, že predmetné oblečenie si zakúpila a bolo poškodené roztrhnutím pri úraze chrbta a viac sa nedalo užívať, a ďalej je tu konštatované, že uvedené veci boli zakúpené v decembri 2011. Z predloženej fotodokumentácie žalobkyne súd zistil, že kožená bunda zn. Mango, pôvodná cena je uvádzaná 199,99 €, pričom nová cena 139,99 €, cena svetra zn. Mango je uvádzaná 59,99 € a trička zn. Zara 27,95 €.

Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk (§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Aj skutočná škoda aj ušlý zisk je majetkovou ujmou, ktorá postihla poškodeného v dôsledku vzniku zodpovednosti za škodu, ktorú niekto iný spôsobil poškodenému. Následky tejto majetkovej ujmy možno spravidla odstrániť peňažným plnením. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Pri úplnom zničení veci môže skutočná škoda spočívať aj v celej hodnote veci. Tu treba vychádzať v zmysle § 443 z ceny veci v čase poškodenia. Ak má zodpovednosť za škodu plniť reparačnú funkciu, to znamená, že sa má poškodenému nahradiť to, o čo pri spôsobení škody prišiel, musí sa aj výška škody určiť tak, aby škodca mal povinnosť poškodenému nahradiť škodu v výške, zodpovedajúcej cene poškodeného v čase poškodenia. Pri určení výšky náhrady škody sa vychádza aj z toho, v akom rozsahu vec bola poškodená. Plnú výšku náhrady škody dostane poškodený len vtedy, keď došlo k absolútnej škode. Inak má poškodený právo na náhradu škody iba vo veci, potrebnej na uvedenie veci do predošlého stavu. Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že žalobkyňa zakúpila koženú bundu, sveter, ako aj tričko v decembri 2011. Túto skutočnosť nik z účastníkov konania nerozporoval. Žalobkyňa utrpela úraz dňa 4.4.2012. Z toho vyplýva, že oblečenie mala zakúpené cca tri mesiace. Išlo o značkové oblečenie, a to koženú bundu zn. Mango s cenou 199,99 €, sveter zn. Mango s cenou 59,99 € a tričko zn. Zara vo výške 27,95 €, pričom išlo o ceny v období uplatnenia žalobného návrhu. Žalobkyňa nepredložila súdu doklady o nákupe predmetného oblečenia. Vzhľadom na to, že ide o oblečenie, súd predpokladá, že cena uvedeného oblečenia v čase kúpy bola

vyššia. Nepriamo to dokazuje aj fotodokumentácia s koženou bundou zn. Mango, kde pôvodná cena bola uvádzaná sumou 199,99 € a následná cena po zľave vo výške 139,99 €. Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, a to z výpovede svedkyne, F. K., že tričko a sveter žalobkyne boli pri úraze zničené. Uvedené veci k dispozícii v súčasnej dobe už nie sú. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd priznal žalobkyni vecnú škodu za sveter zn. Mango sumou 59,99 € a za tričko zn. Zara sumou 27,95 €, spolu vo výške 87,94 €. Súd žalobkyni nepriznal vecnú škodu za koženú bundu vo výške 200 €, nakoľko nebolo preukázané, že by uvedená bunda bola úrazom poškodená. Z výpovede svedkyne F. K. vyplynulo, že uvedenú bundu mala žalobkyňa prevesenú cez stoličku a nemala ju priamo oblečenú. Nie je zrejmé, či pádom sieťky sa táto bunda poškodila, alebo nie, preto v tejto časti súd žalobkyni vecnú škodu nepriznal.

Pokiaľ sa týka uplatnenia vecnej škody, žalovaný vzniesol námietku premlčania s poukazom na to, že návrh žalobkyňa neuplatnila v zákonnej dvojročnej premlčacej lehote. Súd poukazuje na to, že žalobkyňa súdu doručila návrh dňa 4.4.2012, a to elektronickou poštou bez zaručeného elektronického podpisu. Podanie možno urobiť aj elektronickými prostriedkami, a pokiaľ podanie obsahuje návrh vo veci samej, treba ho doplniť písomne do zápisnice najneskôr do troch dní (§ 42 ods. 1 OSP). Právny zástupca žalobkyne predložil súdu podací lístok, z ktorého je zrejmé, že odoslal na tunajší súd v danej veci žalobu, a to dňa 7.4.2014, čiže súd je toho názoru, že je zachovaná trojdňová lehota na doplnenie podania. Z uvedených skutočností vyplýva, že návrh žalobkyne v časti, kde sa domáhala zaplatenia vecnej škody, premlčaný nie je. O škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, sa dozvedela dňa 4.4.2012 a žalobu na tunajší súd podala dňa 4.4.2014, a doplnila v zákonnej lehote.

Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy (§ 11 Občianskeho zákonníka). Predmetom občianskoprávnych vzťahov môžu byť nielen veci práva, tvorivé výsledky ľudskej činnosti, ale aj určité imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. K imaterálnym hodnotám ľudskej osobnosti patrí napr. aj telesná integrita. Špecifickosť osobnostných práv spočíva v ich predmete, ktorým nie je hmotná vec, ale priamo osobnosť človeka. Predmetom ochrany je osobnosť fyzickej osoby v jej celistvosti. Čiastkové osobnostné práva sú preto chránené len v rámci celkovej osobnosti. Preto aj výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v § 11, ktoré vytvárajú jednotné základné osobnostné práva, je len demonštratívny. Medzi základné hodnoty osobnosti, ktoré výslovne uvádza § 11, patrí aj právo na ochranu života a zdravia. Prostriedky občianskoprávnej ochrany (§ 13 a nasl.) prichádzajú do úvahy vtedy, keď hrozí alebo bola spôsobená ujma v osobnostnej, teda nemajetkovej sfére života a zdravia. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Neoprávnený zásah musí by spôsobilý privolať ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Z toho vyplýva, že na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Ustanovenie § 13 Občianskeho zákonníka obsahuje významné prostriedky ochrany osobnostných práv. Ich použitie nie je viazané na podmienku zavinenia pôvodcu zásahu, pretože ide o prípad objektívnej zodpovednosti. Všeobecnou podmienkou uplatnenia ochrany podľa tohto ustanovenia je, že ide o závažný zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia sleduje priznanie satisfakcie občanovi, ktorého osobnostné právo bolo porušené, a to so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. O priznaní primeraného zadosťučinenia, pokiaľ sú na jeho priznanie splnené zákonom ustanovené podmienky, môže súd rozhodnúť len na návrh postihnutého. Podmienkou priznania materiálnej satisfakcie je nemajetková ujma, ktorá je spôsobilá v značnej miere znížiť dôstojnosť človeka, jeho vážnosť v spoločnosti.

Žalobkyňa si v návrhu uplatnila materiálnu satisfakciu vo výške 3.000 € s poukazom na zásah do telesnej integrity zo strany žalovaného, a vzhľadom na nemožnosť odčinenia tohto zásahu obnovením do pôvodného stavu. Súd priznal žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.500 €. Následkom úrazu žalobkyni, ktorý bol spôsobený žalovaným, zostala na chrbte žalobkyne kožná jazva s dĺžkou 15 cm, ktorá je kozmetickým následkom. Uvedené skutočnosti sú deklarované aj v predloženom znaleckom posudku. Žalobkyňa ako vysokoškolsky vzdelaná osoba pracuje ako architektka. V súvislosti s prácou sa stretáva s rôznymi ľuďmi a zúčastňuje sa aj na rôznych spoločenských udalostiach. Z výpovede samotnej

žalobkyne súd zistil, že jazva na chrbte, ktorá jej po úraze zostala, jej robí vážne psychické problémy, nemôže nosiť oblečenie, ktoré nosila doposiaľ, ktoré by odhaľovalo chrbát, či už oblečenie aké také, tričká, šaty a pod., ale takisto má aj problém venovať sa aktivitám, ktorým sa venovala doposiaľ, napr. návšteva kúpaliska, mora a pod. v súvislosti s tým, že má psychický problém vystavovať obnažený chrbát v plavkách, kde je viditeľná jazva. Žalobkyňa predložila súdu aj fotodokumentáciu, z ktorej je zrejmé, že sa zúčastňuje na spoločenských udalostiach, kde má významné postavenie, nakoľko bola oceňovanou osobou s tým, že je vidno, že má oblečené šaty, ktoré chrbát zahaľujú. Problémy v súvislosti s oblečením navrhovateľky potvrdila aj svedkyňa, F. K.. Súd je toho názoru, že u žalobkyne je značne znížená dôstojnosť ako fyzickej osoby a takisto aj vážnosť v spoločnosti v súvislosti so zranením, ktoré utrpela a s jazvou, ktorá jej na chrbte zostala, a podľa názoru súdu žalobkyni prináleží náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom súd prihliadol na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a je toho názoru, že je primeraná výška finančnej náhrady sumou 1.500 €.

Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že žalobkyňa mala plný úspech v časti, kde sa domáhala náhrady škody na zdraví vo výške 550,20 €, a to titulom bolestného, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 471,60 €. V časti náhrady vecnej škody žalobkyňa mala v konaní úspech čiastočný, súd jej priznal vecnú škodu vo výške 97,94 €, pričom v rozsahu 207,06 € v konaní úspešná nebola, a v tejto časti súd jej návrh zamietol. Pokiaľ sa týka priznania materiálnej satisfakcie, výška materiálnej satisfakcie bola určená na základe úvahy súdu s poukazom na závažnosť vzniknutej ujmy a vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom ako súd vyššie konštatoval, považuje za dôvodnú výšku 1.500 € a nakoľko žalobkyňa sa domáhala zaplatenia materiálnej satisfakcie vo výške 3.000 €, súd v rozsahu 1.500 € jej návrh zamietol.

Podľa § 148 ods. 1 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Navrhovateľka bola v konaní oslobodená od platenia súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. ch/ Zákona č. 71/92 Zb. Z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu v Žiari nad Hronom bude vyplatené na svedočnom v prospech svedkyne, Zuzany Grmanovej svedočné vo výške 54,27 €. O priznaní uvedeného svedočného súd rozhodol samostatným uznesením zo dňa 18.3.2015. Žalobkyňa sa pôvodne podaným návrhom domáhala zaplatenia sumy 4.316,80 € (bolestné vo výške 550,20 €, sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 471,60 €, vecná škoda 291 € a materiálna satisfakcia 3.000 €). Súd priznal žalobkyni sumu 2.609,74 € (bolestné 550,20 €, sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 471,60 €, vecnú škodu vo výške 87,94 € a materiálnu satisfakciu 1.500 €). Žalobkyňa mala v konaní úspech vo výške 60,46 %, žalovaný mal v konaní úspech vo výške 39,54 %. Vzhľadom na to súd zaviazal žalovaného zaplatiť na účet okresného súdu trovy konania, vyplatené na svedočnom vo výške 32,56 € (60,46 % zo sumy 54,27 €).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania , ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobkyňa mala v konaní úspech čiastočný, neúspech mala pomerne v nepatrnej časti, a to pokiaľ sa týka náhrady vecnej škody, ktorú si uplatnila vo výške 295 €, pričom súd jej priznal sumu 87,94 €, pričom v časti, pokiaľ sa domáhala zaplatenia materiálnej satisfakcie, tak priznaná výška záležala od úvahy súdu. Vzhľadom na to žalobkyni prináleží plná náhrada trov konania. Súd priznal žalobkyni sumu 199,20 € ako sumu, ktorú vynaložila ako náklady za vypracovanie znaleckého posudku, ktorý súdu predložila spolu s návrhom ako listinný dôkaz. Súd priznal navrhovateľke v súvislosti s účasťou na pojednávaniach sumu 265,90 €, a to cestovné za účasť na pojednávaní dňa 3.9.2014 pri cene paliva 1,343 €/liter, za deň 12.1.2015 pri cene paliva 1,376 €/liter a za deň 25.2.2015 pri cene paliva 1,117 €/liter, vždy 350 km, základná náhrad 0,183 € pri spotrebe 5,5 litra/100 km. Súd nepriznal navrhovateľke trovy konania na poštovnom za zaslanie návrhu, ktoré si uplatnila vo výške 1,60 €, nakoľko z predloženého dokladu

je zrejmé, že uvedenú zásielku odosielal právny zástupca žalobkyne, a nie samotná žalobkyňa, pričom právny zástupca žalobkyne má uvedené poštovné zohľadnené v rámci režijného paušálu. Súd priznal právnemu zástupcovi žalobkyne trovy právneho zastúpenia za päť úkonov po 101,35 € (príprava a prevzatie veci, spísanie návrhu, účasť na pojednávaniach dňa 3.9.2014, 12.1.2015 a 25.2.2015), pričom súd vychádzal z tarifnej hodnoty priznaného plnenia vo výške 2.609,74 €. Spolu odmena advokáta vo výške 506,25 €. Súd priznal právnemu zástupcovi žalobkyne aj režijný paušál trikrát po 8,04 € (úkony v r. 2014), spolu 24,12 €, dvakrát režijný paušál po 8,39 € (úkony v r. 2015), spolu 16,78 €. Súd priznal právnemu zástupcovi žalobkyne aj náhradu cestovného (§ 15 písm. a/ Advokátskej tarify) za cestu na pojednávanie dňa 3.9.2014 Bratislava - ZH a späť, 350 km, základná náhrada 0,183 €/km, spotreba PHM 8,8 litra/100 km, cena 1,343 €/liter paliva vo výške 105,414 €, za deň 12.1.2015 pri cene 1,376 €/liter paliva vo výške 106,431 € a za deň 25.2.2015 pri cene 1,117 €/liter paliva vo výške 98,454 €, spolu náhrada cestovného za vykonané cesty vo výške 310,30 €. Súd priznal právnemu zástupcovi žalobkyne aj náhradu za stratu času (§ 17 Advokátskej tarify čas strávený cestou do miesta pojednávania) za deň 3.9.2014, 12.1.2015 a 25.2.2015 vždy za štyri začaté polhodiny, pričom náhrada za začatú polhodinu 33,50 € (134 x 3). Spolu náhrada straty času vo výške 402 €. Právny zástupca žalobkyne predložil súdu doklad, preukazujúci, že je platcom DPH, preto mu súd priznal 20 % DPH vo výške 151,89 €. Spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.511,34 €.

O povinnosti žalovaného zaplatiť trovy konania do rúk právneho zástupcu žalobkyne súd rozhodol v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.